



ZIJDELINKS

door Franka van der Rijt

Vincent

Vincent is mijn held, een ridder om van te houden. Zo, dat is eruit. De Haagse club van D66 denkt met Alexander Pechtold een knallend electoraal kanon gestationeerd te hebben, maar het échte wapen waarmee de Democraten hun politieke vijanden kunnen vermorzelen heet Vincent van den Bosch. Gemeenteraadslid te Steenbergen, blond en fier. Hij zit onder de monumentale vleugels van Loes Baselier, maar is klaar om het leiderschap over te nemen.

Vincent is een verademing, zo'n blijmoedig mens in de politiek. Bij hem geen langdradig geneuzel of onnodige herhaling van zetten. Geen zuur en cynisch toontje, geen oud zeer dat een onbevangen blik in de weg staat.

Deze week was Vincent weer heerlijk op dreef. Zitten zowat alle gemeentebesturen in spoedberaad bijeen om de hersens te pijnigen over crisismaatregelen; in Steenbergen stond de miserabele staat van het openbaar groen op de agenda. Een ontwikkel- en investeringsgemeente zoals Steenbergen laat zich immers niet dicteren door een zuchtje economische tegenwind. Wethouder Ger de Neve (lees: zijn ambtenaren) had een hele

De miserabele staat van het openbaar groen op de agenda

trits motto's bedacht om de burger aan het verstand te peuteren dat groen belangrijk is. Ja, daar hebben ze in Steenbergen tijd voor.

Wat die motto's zijn? 'Groen hoort bij Steenbergen' (zucht).

'Groen is leuk en nuttig' (tijd om de *wave* in te zetten). De rest zal ik u besparen.

Toen ik bij mezelf aan het uitvissen was waarom ik geen normaal vak heb geleerd, betrad mijn held de politieke arena. Vincent, sfeergevoelige jongen, had zich voor de gelegenheid in een groen hemd gestoken. „Want dan kan ik mij bij dit onderwerp goed positioneren.” De schat.

Uiteraard ging Vincent voor het beste, het hoogste. Niet die grijze middenmoot van hier en daar een heester erbij, maar gewoon dik investeren: ruim negen miljoen voor tienduizenden vierkante meters aan bomen, struiken en gazons.

Het gigantische bedrag liet mij even duizelen, maar Vincent gaf er meteen een geweldige draai aan. Want als je die ruim negen miljoen uitsmeert over twintig jaar, is het jaarlijks maar 465.000 euro. Een koopje, toch?

Zoveel positivisme krijgt zelfs de grootste treurwilg goedgehumd. Bovendien trekt al dat groen hordes recreanten. Komt Steenbergen toch nog toeristisch op de kaart. Allemaal dankzij Vincent. Mijn motto: 'Wil je groen? Laat Vincent het doen'.